

ನಂಗೆ ಭಾಷೆ ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಭಾಷೆ ನಮಗೆ ಒದಗಿಬರುವ ಬಗ್ಗೆ, ಭಾಷೆ ನಮ್ಮ ನೋವು, ಗೆಲುವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುವ ರೀತಿ, ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು, ನವಿರುತನವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿ ಕಂಡು ನನಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಮಗೆ ಭಾಷೆ ಬೇಕು.

ಕೆಳಗೆ ಮಚಾದೊ ಡಿ ಅಸಿಸ್ ಎಂಬಾತನ Dom Casmurro ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿದ್ದೆ. ಆತ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಲೇಖಕ. ಆತನ ತಂದೆ ಕಪ್ಪುವರ್ಣಿಯ, ತಾಯಿ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್. ಆತ 1865ರಲ್ಲಿದ್ದ ಲೇಖಕ. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅನ್ನಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಓದಿದೆ. ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಓದಿದಾಗ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು, ಆತ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದ. ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂತಿರುಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಆಳೆತ್ತರದ ಅಲೆಗಳೆದ್ದಿದ್ದವು. ಆಗ ಬರೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ನಾನು ಬರೆದಾಗ ಓದುಗರಿಗೆ 'ಓಹಾ! ಇದು ಅದ್ಭುತ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಬೇಕು' ಅನ್ನಿಸಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕೆ Caged Bird ಹಾರ್ಡ್‌ವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಪೇಪರ್‌ಬ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿದೆ. ಆಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಳಾ? ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದೋಣ ಅಂತ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದೆ.

◆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಂಚಿಕೆಗಳಂತೆ ಇವೆ, ಅಲ್ಲವೆ? ಸಣ್ಣಕತೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಎಳೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಸಿಸಿದಂತೆ. ಆತ್ಮಚರಿತ್ರಕಾರರಾಗಿ ಕತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು ಅಂತ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದೆ.

ಬಹುಶಃ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪಾತ್ರವೊಂದು ಮೂವರು ಇಲ್ಲವೇ ನಾಲ್ವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿ ಒದಗಿಸದೆ ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ನಾನು ಯಾರೆಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವೆನೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ. ನನಗವರು ಎದುರಾಗಬಹುದು. ನನ್ನ ಮಾಜಿ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ The Heart of a Womanನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಆತ ಆಫ್ರಿಕನ್. ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ನಾನಾತನನ್ನು ಕರೆದು, ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆತ, 'ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ, ನೀನು ನೀಡುವ ಸತ್ಯದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ವಾದಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

◆ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದದ್ದು ಆತನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ವಾದ ಮಾಡಿದರೋ? ಆತ ವಾದ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೂಡ ಕರುಣೆಯಿಂದಲೇ ಚಿತ್ತಿಸಿದ್ದೆ.

◆ ನಿಮಗೆ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಗಿಂತ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುವುದು ಸುಲಭವಾಗಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ರೂಪಿಸಬಹುದು.